

Nieuwsbrief PS Updates - Nummer 40, 2019

Nummer 40, 2019

Redactie: Mr. H. Vorsselman, mr. drs. I. van der Zalm, mr. Y. Bosschaart en J. Stulp.

INHOUDSOPGAVE

Hoge Raad

[Hoge Raad, ECLI:NL:HR:2019:1465](#) 15-10-2019

Hof

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:2684](#) 16-10-2019

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2019:8428](#) 11-10-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:2741](#) 24-09-2019

[Gerechtshof Den Haag, ECLI:NL:GHDHA:2019:2652](#) 04-06-2019

[Gerechtshof 's-Hertogenbosch, ECLI:NL:GHSHE:2019:1803](#) 09-05-2019

Rechtbank

[Rechtbank Rotterdam, ECLI:NL:RBROT:2019:8407](#) 25-10-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:7935](#) 23-10-2019

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:7888](#) 16-10-2019

werknemster/Kinderopvang 't Zonnehoekje B.V.

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2019:10604](#) 09-10-2019

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2019:8877](#) 08-10-2019

werknemster/Isoraam

[Rechtbank Amsterdam, ECLI:NL:RBAMS:2019:7479](#) 03-10-2019

werknemer/Vistra Employment (Netherlands) B.V.

[Rechtbank Midden-Nederland, ECLI:NL:RBMNE:2019:4719](#) 27-09-2019

[Rechtbank Noord-Nederland, ECLI:NL:RBNNE:2019:1980](#) 08-05-2019

Antillen

[Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba, ECLI:NL:OGEAA:2019:674](#) 16-10-2019

RECHTSPRAAK

Deelgeschil. Heeft verzoeker zijn schadebeperkingsplicht geschonden door te bewilligen in de beëindiging van zijn dienstbetrekking in het (kleine) familiebedrijf? De rechtbank oordeelt dat dit niet het geval is. Van verzoeker kon niet worden gevergd aan te dringen op doorbetaling van salaris en een actieve inzet voor re-integratie, omdat hij dan de relatie met zijn familie en het voortbestaan van het bedrijf (onvoldoende financiële middelen) op het spel had moeten zetten.

Instantie: Rechtbank Rotterdam

Datum uitspraak: 25-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBROT:2019:8407

Zaaknummer: C/10/549611 / HA RK 18-425

Rechters: P.F.G.T. Hofmeijer-Rutten

Advocaten: J.H. van der Wouden en A.L. Mijnsen

Wetsartikelen: 6:101 BW en 1019w Rv

RECHTSPRAAK

Rectificatie. SchipholTaxi en zijn directeur vorderen NRC te veroordelen tot het plaatsen van een rectificatie en het verwijderen van berichten die inhouden dat de directeur in strijd met de regels tegelijkertijd hoofdagent van politie en directeur van het taxibedrijf is geweest plus het heimelijk afdwingen en incasseren van zwarte, contante betalingen van taxichauffeurs. De rechtbank wijst de vorderingen af, omdat de inhoud van beide artikelen strikt genomen niet onjuist is.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 23-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:7935

Zaaknummer: C/13/673507 / KG ZA 19-1053 AB/EB

Rechters: A.J. Beukenhorst

Advocaten: H.A.J.M. van Kaam en R. Klöters

Wetsartikelen: 8 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Eiser vordert vergoeding wegens verlies aan verdienvermogen (geen restverdiencapaciteit), pensioenschade en smartengeld. Het gerecht geeft aan voornemens te zijn een deskundige in te schakelen wegens behoefte aan een nader rekenkundig rapport. De beslissing op de overige punten wordt aangehouden.

Instantie: Gerecht in Eerste Aanleg van Aruba

Datum uitspraak: 16-10-2019

ECLI: ECLI:NL:OGEEA:2019:674

Zaaknummer: AUA2007000002

Rechters: J. Sap

Advocaten: J.L. Peterson, M.O. Lopez en G. de Hoogd

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen van poging tot doodslag en bezit van een vuurwapen. Toewijzing van € 30.000 aan immateriële schadevergoeding wegens het ernstige en blijvende kaakletsel, het letsel aan tong en gebit, de verandering van het uiterlijk, de blijvende hinder en beperkingen bij het eten, praten en bewegen, de littekens en de traumatische impact op het slachtoffer.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 16-10-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:2684

Zaaknummer: 22-000700-17

Rechters: W.P.C.M. Bruinsma, L.F. Gerretsen-Visser en O.E.M. Leinarts

Wetsartikelen: 36f Sr en 287 Sr

RECHTSPRAAK

werkneemster/Kinderopvang 't Zonnehoekje B.V.

Arbeidsrecht. Kinderopvang maakt verboden onderscheid op grond van zwangerschap (art. 7:646 BW). Zij heeft de arbeidsovereenkomst van een zwangere medewerkster, afwijkend van eerdere verlengingen, ten onrechte slechts met drie maanden verlengd tot vijf dagen voor aanvang zwangerschapsverlof.

Feiten

Werkneemster is op 14 februari 2018 bij Kinderopvang 't Zonnehoekje B.V. in dienst getreden op basis van een arbeidsovereenkomst met als einddatum 31 december 2018. De functie van werkneemster was hoofdleidster. Eerder hadden partijen al een arbeidsovereenkomst van 1 november 2014 tot en met 31 oktober 2015. Op 27 december 2018 zijn partijen schriftelijk overeengekomen de arbeidsovereenkomst te verlengen van 1 januari 2019 tot en met 15 april 2019. Een reden staat daarbij niet vermeld. Werkneemster kreeg de functie van pedagogisch coach. In die functie is zij eind 2018 gedurende enkele maanden ingewerkt. Op 1 maart 2019 heeft 't Zonnehoekje aan werkneemster laten weten dat het dienstverband niet zou worden verlengd en van rechtswege eindigt op 15 april 2019. Werkneemster verzoekt vernietiging van de opzegging, wedertewerkstelling en loondoorbetaling. Aan de verzoeken legt werkneemster ten grondslag dat sprake is van een beëindiging van de arbeidsovereenkomst vanwege haar zwangerschap. Ook de eerdere verlenging met slechts vier maanden heeft ten onrechte plaatsgevonden. Dat levert een ongeoorloofd onderscheid op, aldus werkneemster.

Oordeel

Op het moment dat de arbeidsovereenkomst werd verlengd was werkneemster zwanger en 't Zonnehoekje was daarvan op de hoogte. De arbeidsovereenkomst is verlengd met een periode van 3,5 maanden, tot vijf dagen voor de ingangsdatum van het verlof van werkneemster. Naar het oordeel van de kantonrechter rechtvaardigt deze gang van zaken het vermoeden (als bedoeld in art. 7:646 lid 12 BW) dat bij de keuze van de duur van de verlenging een verboden onderscheid is gemaakt vanwege de zwangerschap van werkneemster. Voor dat vermoeden is

verder nog redengevend dat de eerste arbeidsovereenkomst voor ruim 10,5 maanden was aangegaan met een einde op de laatste dag van de maand. Het ligt dan niet voor de hand met een veel kortere duur te verlengen en de einddatum dan ook nog midden in de maand te laten vallen. Dat moment ligt enkele dagen voor de aanvang van het zwangerschapsverlof van werkneemster. Bovendien had 't Zonnehoekje kennelijk vertrouwen in werkneemster, nu zij net enkele maanden was ingewerkt in een nieuwe functie. Een korte verlenging past daar niet bij. Hier komt nog bij dat volgens de toepasselijke CAO op 't Zonnehoekje de verplichting rustte de reden voor de verlenging voor bepaalde tijd te vermelden, wat zij heeft nagelaten. Zij heeft daarmee zelf bijgedragen aan het ontstaan van het vermoeden. 't Zonnehoekje heeft ook ter zitting geen plausibele verklaring gegeven voor de gekozen duur van de verlenging, terwijl volgens werkneemster eind 2018 uitdrukkelijk besproken is dat bewust is aangesloten bij de aanvang van het verlof, met de toezegging dat de overeenkomst na afloop van het verlof weer zou worden voortgezet. 't Zonnehoekje heeft dan ook onvoldoende onderbouwd dat de verlenging met 3,5 maanden geen verband houdt met de zwangerschap van werkneemster. Het beding in de arbeidsovereenkomst dat ziet op de duur van de verlenging is gelet op het voorgaande in strijd met artikel 7:646 lid 1 BW. Dat beding is dan nietig, zo volgt uit artikel 7:646 lid 11 BW. Gevolg hiervan is dat voor de duur van de verlenging moet worden teruggevallen op de wettelijke regeling. Daaruit volgt dat de arbeidsovereenkomst met ingang van 1 januari 2019 voor eenzelfde periode als de eerste overeenkomst is voortgezet. De overeenkomst is dus tot en met 14 oktober 2019 verlengd. Het verzoek tot wedertewerkstelling wordt afgewezen, nu inmiddels ook de tijd is verstreken waarmee de arbeidsovereenkomst naar het oordeel van de kantonrechter is verlengd. De loonvordering wordt toegewezen tot voornoemde einddatum.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 16-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:7888

Zaaknummer: 7771639 EA VERZ 19-353

Rechters: C.W. Inden

Advocaten: S.N. Arian en A.L. Snippe

Wetsartikelen: 7:646 BW

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen diefstal met braak en inklimming. De Hoge Raad herhaalt overwegingen uit eerdere relevante arresten (ECLI:NL:HR:2019:793 en ECLI:NL:HR:2019:376). Oordeel van het hof dat benadeelde partijen telkens zijn aangetast in hun persoon ‘op andere wijze’ ten gevolge van de inbraak en diefstal van de sieraden zonder dat geestelijk letsel is vastgesteld is onjuist, althans onbegrijpelijk.

Strafrecht. Veroordeling voor medeplegen diefstal met braak en inklimming. Het hof heeft kennelijk geoordeeld dat met betrekking tot de benadeelde partijen telkens sprake is van een aantasting in hun persoon ‘op andere wijze’ (art. 6:106 sub b BW). Het hof heeft niet vastgesteld dat de benadeelde partijen geestelijk letsel hebben opgelopen. De Hoge Raad oordeelt dat dit blijkt geeft van een onjuiste rechtsopvatting. De door het hof gegeven motivering dat de immateriële schade van de benadeelde partijen ‘voor allen naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid (wordt) vastgesteld op € 275,-’ volstaat niet, het had op de weg van het hof gelegen dit oordeel nader te motiveren. Daarnaast is van belang dat niet is uitgesloten dat een inbraak in een woning, en daarmee een inbreuk op het recht op eerbiediging van de privésfeer, voor de bewoner van die woning dermate ingrijpende gevolgen heeft dat zij grond kan bieden voor het aannemen van een aantasting in de persoon, ook als die gevolgen niet als geestelijk letsel zijn aan te merken. Daarvoor is dan wel vereist dat vaststellingen omtrent die gevolgen (kunnen) worden gedaan. Daarnaast ligt niet voor de hand om een dergelijke aantasting in de persoon aan te nemen als de nadelige gevolgen enkel bestaan in het verlies van een voorwerp.

Instantie: Hoge Raad

Datum uitspraak: 15-10-2019

ECLI: ECLI:NL:HR:2019:1465

Zaaknummer: 17/05184

Rechters: W.A.M. van Schendel, V. van den Brink en J.C.A.M. Claassens

Advocaten: R.J. Baumgardt en P. van Dongen

Wetsartikelen: 6:106 BW en 51f Sv

RECHTSPRAAK

Strafrecht. Veroordeling voor poging tot moord op ex-vriendin. De rechtbank acht immateriële schadevergoeding ter hoogte van € 25.000 billijk. De ex-vriendin heeft blijvend lichamelijk letsel in de vorm van littekens in het aangezicht en beperkingen in lichamelijke functies in haar mond opgelopen. Ook heeft zij last van ernstige depressieve en suïcidale klachten en PTSS-klachten als gevolg van het gewelddadige handelen door verdachte.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 11-10-2019

ECLI: ECLI:NL:GHARL:2019:8428

Zaaknummer: 21-001839-18

Rechters: L.J. Hofstra, J. Dolfing en T.H. Bosma

Advocaten: J.P. Plasman

Wetsartikelen: 36f Sr en 289 Sr

RECHTSPRAAK

Overheidsaansprakelijkheid. Letsel na schietincident bij aanhouding. Politieagent en Nationale Politie als werkgever aansprakelijk. Beroep op eigen schuld wegens psychose van eiser wordt afgewezen.

Overheidsaansprakelijkheid. Politieagent heeft geschoten op eiser met als doel hem staande te houden. Eiser heeft hier blijvend letsel aan overgehouden. Eiser vordert een verklaring voor recht dat de agent en de Nationale Politie onrechtmatig tegenover hem hebben gehandeld en dat zij aansprakelijk zijn voor de geleden en nog te lijden schade. De vordering jegens de agent is gegrond op onrechtmatige daad (art. 6:162 BW). De vordering jegens de Nationale Politie als werkgever is gegrond op artikel 6:170 BW en een zelfstandige onrechtmatige daad (art. 6:162 BW). De rechtbank oordeelt dat het gebruik van een vuurwapen door de agent onrechtmatig was, omdat er geen concrete aanwijzing was die duidde op vuurwapenbezit bij eiser.

Daarnaast probeerde eiser zich weliswaar aan de aanhouding te onttrekken, maar niet kan worden gezegd dat hij met het gooien van vuurwerk tegen de woning kon worden aangemerkt als verdachte van een misdrijf. De rechtbank is van oordeel dat ook als de agent verontschuldigbaar heeft gedwaald over de feitelijke situatie, zijn handelen in de gegeven omstandigheden naar verkeersopvattingen aan hem moet worden toegerekend (art. 6:162 BW). Dit dient naar verkeersopvattingen voor risico van de Nationale Politie als werkgever te komen (art. 6:170 BW). Een beroep op eigen schuld van de eiser wegens zijn psychose wordt afgewezen, omdat de schade het gevolg is van de schoten en niet van eisers psychische toestand. De vorderingen worden toegewezen.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 09-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBDHA:2019:10604

Zaaknummer: C-09-543393-HA ZA 17-1201

Rechters: M.C. van Ritsema Eck-van Drempt, J.M. Willems en R. Hartendorp

Advocaten: A.T. Bolt en M.M. van Tol

Wetsartikelen: 6:162 BW, 6:170 BW, 7 lid 1 Politiewet en 7 lid 1 sub a en b Ambtsinstructie Politie

RECHTSPRAAK

werkneemster/Isoraam

Arbeidsrecht. Onterecht gegeven ontslag op staande voet. Geen sprake van onverwijld opzegging en geen dringende reden voor ontslag aanwezig. Toewijzing van een gefixeerde schadevergoeding en een billijke vergoeding ter hoogte van € 12.500 bruto.

Feiten

Werkneemster is op 1 februari 2019 in dienst getreden bij Isoraam Techniek B.V. (hierna: Isoraam), op basis van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd tot en met 31 oktober 2019. Op 1 april heeft werkneemster zich ziek gemeld bij Isoraam. Vervolgens is zij op 29 april 2019 op staande voet ontslagen. Per brief van dezelfde datum heeft Isoraam aangegeven dat de dringende reden voor dit ontslag op staande voet is gelegen in het feit dat werkneemster zich niet ziek heeft gemeld en niet bereikbaar was, hetgeen zij als werkweigeren beschouwt. Ook de verslaving van werkneemster en de opname in een afkickkliniek, zonder daarvan melding te maken, draagt voor Isoraam bij aan de dringende reden voor ontslag op staande voet. Werkneemster verzoekt betaling van een billijke vergoeding en gefixeerde schadevergoeding.

Oordeel

Ter beoordeling van de verzoeken van werkneemster beoordeelt de kantonrechter allereerst of het ontslag op staande voet rechtsgeldig is gegeven. De kantonrechter is van oordeel dat het ontslag op staande voet niet onverwijld is gegeven. Uit de brief van Isoraam van 29 april 2019 blijkt dat het ontslag op staande voet op die datum is gegeven, vanwege werkweigeren, althans het niet verschijnen op het werk op 1 april 2019. Dat betekent dat Isoraam op 1 april 2019 al op de hoogte was van de dringende reden die zij aan het ontslag ten grondslag heeft gelegd. Isoraam heeft echter vervolgens 28 dagen gewacht voordat tot ontslag is overgegaan. Gelet daarop heeft Isoraam onvoldoende voortvarend gehandeld en (veel) te lang gewacht met het geven van ontslag op staande voet. Het ontslag op staande voet is alleen al daarom niet geldig. Daarnaast oordeelt de kantonrechter dat de gegeven dringende redenen geen ontslag op staande voet kunnen rechtvaardigen. Ter zitting is vast komen te staan dat werkneemster zich op 1 april 2019 wel degelijk ziek heeft gemeld vanwege een terugval in haar verslaving.

Daarnaast is gebleken dat werkneemster steeds bereikbaar was via een jobcoach of vriendin. De door Isoraam gestelde dringende reden ten aanzien van het zich niet ziek melden en onbereikbaar zijn, is derhalve feitelijk onjuist. Ook van werkweigering is geen sprake nu werkneemster zich ziek heeft gemeld. Tot slot levert een opname in een verslavingskliniek eveneens geen dringende reden voor ontslag op. Het ontslag op staande voet is ten onrechte gegeven en daarom ongeldig. De kantonrechter wijst het verzoek tot betaling van een gefixeerde schadevergoeding wegens onregelmatige opzegging ex artikel 7:672 lid 10 BW toe. Isoraam is een vergoeding verschuldigd gelijk aan het bedrag van het loon over de opzegtermijn, te weten € 1.540 bruto. Aan werkneemster wordt tevens een billijke vergoeding toegekend ingevolge artikel 7:681 lid 1 sub a BW, omdat het ontslag op staande voet ongeldig is. Omtrent de hoogte van deze billijke vergoeding houdt de kantonrechter New Hairstyle aan. De kantonrechter overweegt hiertoe het volgende. Het is ernstig verwijtbaar dat Isoraam een ontslag op staande voet heeft gegeven dat in alle opzichten ongeldig en ondeugdelijk was. De gevolgen van het onterechte ontslag moeten gelet op het voorgaande volledig aan Isoraam worden toegerekend. Daarom wordt rekening gehouden met het door werkneemster gemiste loon over de periode dat de arbeidsovereenkomst zonder het ontslag nog zou hebben voortgeduurd. Verder wordt meegewogen dat moet worden tegengegaan dat Isoraam ervoor kiest om op deze wijze ontslag op staande voet te geven. Daarnaast kan rekening worden gehouden met enige immateriële schade van werkneemster. Het voorgaande leidt ertoe dat de billijke vergoeding wordt vastgesteld op een bedrag van € 12.500 bruto.

Instantie: Rechtbank Noord-Holland

Datum uitspraak: 08-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNHO:2019:8877

Zaaknummer: 7870233

Rechters: P.J. Jansen

Advocaten: P.I. Janovitz en M.G. Evers

Wetsartikelen: 7:672 lid 10 BW, 7:677 BW, 7:678 BW en 7:681 BW

RECHTSPRAAK

werknemer/Vistra Employment (Netherlands) B.V.

Arbeidsrecht. De verzending van e-mailberichten naar privé-e-mailadres door statutair bestuurder levert geen dringende reden voor ontslag op, omdat geheel onaannemelijk is dat werknemer bij die verzending andere bedoelingen heeft gehad dan om zijn eigen verweer in een arbeidsrechtelijke procedure te kunnen onderbouwen.

Toewijzing billijke vergoeding ter hoogte van € 600.000.

Feiten

Werknemer is sinds 1 juli 2014 werkzaam bij Vistra NL, laatstelijk als Country Managing Director Nederland. Op 1 april 2015 is werknemer formeel benoemd tot statutair bestuurder van Vistra NL. Op 26 februari 2019 heeft werknemer vanaf zijn zakelijke e-mailadres bij Vistra NL een aantal e-mails met bijlagen naar zijn privé-e-mailadres verstuurd. Een van deze bijlagen betreft de zogenoemde *PIP-calculations*, inhoudende vertrouwelijke persoonsgegevens van alle medewerkers van Vistra NL. Op 8 mei 2019 heeft werknemer opnieuw vanaf zijn zakelijke e-mailadres bij Vistra NL een aantal documenten naar zijn privé-e-mailadres verstuurd. De verzending van een van deze e-mailberichten werd automatisch door het IT-systeem van Vistra NL opgeschort vanwege een potentieel vertrouwelijke bijlage. Op 13 mei 2019 heeft de aangekondigde ava van Vistra NL plaatsgevonden. Tijdens de vergadering is, nadat werknemer is gehoord, besloten om werknemer als statutair bestuurder te ontslaan. De tijdelijk bestuurder heeft meegedeeld dat Vistra NL op 10 mei 2019 heeft moeten ontdekken dat er omvangrijke klantbestanden en bedrijfsgegevens zijn verstuurd vanuit de zakelijke e-mail naar het privé-e-mailadres van werknemer. Bij brief van 21 mei 2019 is het ontslag op staande voet bevestigd. Werknemer verzoekt onder meer om een verklaring voor recht dat het ontslag op staande voet in strijd is met artikel 7:677 lid 1 BW.

Oordeel

De rechtbank stelt allereerst vast dat het gesprek van 21 december 2018 plaatsvond aan het eind van de sabbatical leave van werknemer en aldus kort voor kerst en de geplande vakantie

van werknemer en zijn gezin, en daarnaast dat de in dat gesprek gedane mededeling dat de functie van werknemer zou vervallen een verrassing was en bovendien in tegenspraak met de eerder aan werknemer gegeven garantie dat hij na zijn sabbatical leave terug zou keren in zijn functie. Dit getuigt niet van goed werkgeverschap. Uit deze omstandigheden en vaststellingen volgt dat Vistra NL aan werknemer steeds meer en op steeds andere gronden reden heeft gegeven om te vrezen voor zijn positie en voor het ontstaan van een arbeidsrechtelijk geschil. Tegen deze achtergrond levert de verzending van de e-mailberichten naar zijn privé-e-mailadres door werknemer (na ontvangst van de e-mail van 26 februari 2019), hoezeer ook in strijd met de policies, geen dringende reden voor ontslag op, omdat geheel onaannemelijk is dat werknemer bij die verzending andere bedoelingen heeft gehad dan om zijn eigen verweer in een arbeidsrechtelijke procedure te kunnen onderbouwen, zoals hij heeft opgegeven, en ook gesteld noch gebleken is dat hij verder iets met deze informatie heeft gedaan of dat hij deze verder heeft verspreid, anders dan aan zijn advocaat. De omstandigheid dat deze verzending hem bij arbeidsovereenkomst was verboden en dat met de verzending omvangrijke informatie is gemoeid die bedrijfsvertrouwelijk is en persoonsgegevens bevat, maakt dat niet anders. Van een dringende reden was dus geen sprake. Gelet hierop heeft werknemer ook recht op een transitievergoeding. De gevorderde transitievergoeding van € 37.198,80 bruto wordt als onbetwist toegewezen. Met het onterechte ontslag op staande voet staat eveneens vast dat Vistra NL de arbeidsovereenkomst onregelmatig heeft opgezegd, zonder inachtneming van de opzegtermijn van één maand. Derhalve komt werknemer ook een gefixeerde schadevergoeding toe. Dit brengt tevens met zich dat Vistra NL ernstig verwijtbaar heeft gehandeld, nu deze ernstige verwijtbaarheid reeds besloten ligt in de schending van de opzeggingsregels. Het verzoek van werknemer tot toekenning van een billijke vergoeding is daarmee toewijsbaar. De rechtbank acht een bedrag van € 600.000 bruto billijk.

Instantie: Rechtbank Amsterdam

Datum uitspraak: 03-10-2019

ECLI: ECLI:NL:RBAMS:2019:7479

Zaaknummer: C/13/667919 / HA RK 19-203

Rechters: W.M. de Vries

Advocaten: A.D. Putker-Blees en A.P.J.M. Verbeek

Wetsartikelen: 7:677 lid 1 BW

RECHTSPRAAK

Kort geding. Fietser loopt zeer ernstig letsel op na aanrijding vrachtwagen en leeft daardoor gescheiden van haar gezin. Zij en haar echtgenoot vorderen dat Allianz (WAM-verzekeraar vrachtwagen) passende woonruimte beschikbaar dient te stellen. De rechtbank wijst de vorderingen af.

Kort geding. Fietser heeft ernstig letsel opgelopen na aanrijding door een vrachtwagen (o.a. rolstoelgebonden en cognitieve beperkingen) en leeft daardoor gescheiden van haar gezin. Allianz (verzekeraar vrachtwagen) heeft de aansprakelijkheid volledig erkend. De echtgenoot heeft na het ongeval Allianz aansprakelijk gesteld voor shockschade. Fietser en haar echtgenoot vorderen Allianz te veroordelen passende woonruimte aan hen ter beschikking te stellen. De rechtbank oordeelt dat niet kan worden ingezien hoe shockschade van de echtgenoot op zichzelf kan leiden tot de beschikbaarstelling van aangepaste woonruimte door Allianz. Zijn vordering wordt afgewezen. Ten aanzien van de fietser kan ten eerste in kort geding niet worden vastgesteld of zij daadwerkelijk weer thuis kan wonen. Zij heeft zeer intensieve 24 uurszorg nodig en er is geen indicatie dat deze doelmatig thuis georganiseerd kan worden. Ten tweede is ook niet duidelijk op basis van welke juridische constructie beschikbaarstelling van een woning door Allianz gedaan moet worden. Niet ter discussie staat dat Allianz de kosten moet dragen van realisatie van passende woonruimte, maar haar situatie en totale schade is complex. Zij en haar echtgenoot leefden ten tijde van het ongeval van een bijstandsuitkering. De wijze waarop woonruimte aan hen ter beschikking wordt gesteld kan invloed hebben op de vraag welke uitkeringen hen toekomen. Niet is gebleken dat deze gevolgen zijn doordacht. De vordering wordt afgewezen.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 27-09-2019

ECLI: ECLI:NL:RBMNE:2019:4719

Zaaknummer: C/16/483939 / KG ZA 19-456

Rechters: M.E. Heinemann en J.O. Zuurmond

Advocaten: H.A. Zandijk en N.C. Haase

Wetsartikelen: 6 WAM en 6:103 BW

RECHTSPRAAK

Arbeidsrecht. Deelgeschil. Werkneemster van een bakkerij loopt schouderletsel op doordat zij met een broodkar tegen een uitstekende stalen kolom botst. Het hof oordeelt dat de bakkerij aansprakelijk is wegens schending van de zorgplicht ex artikel 7:658 BW.

Arbeidsrecht. Deelgeschil. Werkneemster van een bakkerij botst met een volle broodkar tegen een uitstekende stalen kolom in een gang en loopt daarbij schouderletsel op. Werkneemster heeft de bakkerij aansprakelijk gesteld op grond van haar zorgplicht (art. 7:658 BW). Aegon (aansprakelijkheidsverzekeraar bakkerij) heeft aansprakelijkheid van de hand gewezen. Werkneemster vordert een verklaring voor recht dat de bakkerij aansprakelijk is voor de door haar geleden en nog te lijden schade ten gevolge van het ongeval en deze dient te vergoeden. Het hof oordeelt dat het feit dat de kolom waar werkneemster tegenaan gebotst is als zodanig zichtbaar is gemaakt door deze donker te kleuren (in een lichtgekleurde gang), niet maakt dat geen verdere zorgplicht voor de bakkerij bestaat om anderszins maatregelen te treffen om botsingen met de kolom zoveel als mogelijk te voorkomen. Zeker gelet op de overige omstandigheden, waaronder de (beperkte) breedte van de gang, het geparkeerd zijn van andere broodkarren en de wijze waarop de broodkarren verplaatst moeten worden. De bakkerij heeft niet voldaan aan haar concrete zorgplicht. Het hof wijst de vorderingen toe.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 24-09-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:2741

Zaaknummer: 200.234.849/01

Rechters: D. Wachter, M.D. Ruizeveld en J. van der Kluit

Advocaten: J. Wildeboer en G.C. Endedijk

Wetsartikelen: 7:658 BW, 1019cc Rv en 7:954 BW

RECHTSPRAAK

Rectificatie. Een christelijke geloofsgemeenschap vordert een bevel aan NRC om de publicatie te verwijderen en een rectificatie op te nemen ter zake van de beschuldigingen van kinderarbeid, fraude en de verbreking van de relatie door Rabobank. De rechtbank oordeelt dat geen sprake is van een onrechtmatige publicatie. De vorderingen worden afgewezen.

Instantie: Gerechtshof Den Haag

Datum uitspraak: 04-06-2019

ECLI: ECLI:NL:GHDHA:2019:2652

Zaaknummer: 200.236.514/01

Rechters: E.M. Dousma-Valk, P.H. Blok en E. Bauw

Advocaten: C.A. Alberdingk Thijm en J.P. van den Brink

Wetsartikelen: 8 EVRM en 10 EVRM

RECHTSPRAAK

Appellant is gestruikeld op een parkeerterrein en heeft daardoor een incomplete dwarslaesie opgelopen. Appellant wenst in het kader van de aansprakelijkheidsvraag getuigen te horen over de toedracht van het ongeval. Het hof wijst het verzoek toe, omdat ook als voorshands niet aannemelijk zou zijn dat alle door appellant aangezochte getuigen ten aanzien van alle feiten en omstandigheden volledige duidelijkheid kunnen verschaffen dit nog niet betekent dat appellant geen belang heeft bij zijn verzoek.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 09-05-2019

ECLI: ECLI:NL:GHSHE:2019:1803

Zaaknummer: 200.251.563_01

Rechters: A.P. Zweers-van Vollenhoven, R.R.M. De Moor en S.C.H. Molin

Advocaten: J. Boogaard en J. Streefkerk

Wetsartikelen: 187 Rv en 166 Rv

RECHTSPRAAK

Rectificatie. Regiomanager van drie zorglocaties vordert wedertewerkstelling en rectificatie, omdat hij is ontheven van zijn werkzaamheden nadat een incident in een van de instellingen heeft plaatsgevonden. De vorderingen worden toegewezen. De werkgever heeft gehandeld in strijd met goed werkgeverschap nu hij zonder een redelijke en voldoende zwaarwegende grond daartoe en zonder overleg de regiomanager niet langer in de gelegenheid heeft gesteld zijn werk te verrichten. De (interne en externe) berichtgeving over de non-actiefstelling heeft de regiomanager in zijn belangen geschaad.

Instantie: Rechtbank Noord-Nederland

Datum uitspraak: 08-05-2019

ECLI: ECLI:NL:RBNNE:2019:1980

Zaaknummer: 7647592

Rechters: J.A. Werkema

Advocaten: K.L.M. Kaldenbach en R.W. Kuper

Wetsartikelen: 7:611 BW